

เก็บกู้

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ถาม-ตอบ ปัญหารธรรม วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “วิธีการภาวนาพุทโธ”

กราบขอความกรุณาให้ท่านอธิบายวิธีการภาวนาพุทโธที่ถูกต้องค่ะ

ตอบ : วิธีการภาวนาพุทโธ พุทโธคือพุทธานุสติ วิธีการคือวิธีการ เวลาหลวงตาท่านบอกปฏิบัติพอเป็นพิธีๆ

วิธีการที่ถูกต้อง แต่คนปฏิบัติแล้วไม่ลงสมาธิเยอะเยอะไป

พิธีการแล้วแต่ขาดตกบกพร่องบ้างไม่ครบร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่จิตใจเขาควรแก่การงาน จิตใจของเขาได้สร้างบุญสร้างกุศลมา มันก็ลงสู่สัมมาสมาธิได้ แล้วถ้าทำสู่สัมมาสมาธิได้แล้ว ฝึกหัดให้ชำนาญ เพราะส่วนใหญ่แล้วลงได้แค่ครั้งและสองครั้งแล้วทำอีกไม่ได้เลย ระลึกถึงคราวนั้น ทั้งชีวิตทำได้คราวเดียว

แต่ถ้ามันเป็นโดยวงจรกรรมฐานเวลาเป็นสัจจะเป็นความจริงของเรา เราบอก สัมหล่นๆ คำว่า “สัมหล่น” เขาทำของเขาด้วยความสมดุลและพอดีของเขามันก็เป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา

แต่วิธีการเขาก็ทำของเขา ทำแล้วทำเล่า ทำมาเป็นร้อยหนพันหนไม่เคยได้อย่างนั้นๆ

แต่เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติท่านหัดของท่านนะ พยายามทำของท่านให้จิตใจสงบ สงบเข้ามาแล้วมันชำนาญในวิธี ชำนาญในวิธีคือชำนาญในเหตุ การชำนาญในเหตุเห็นไหม

เราขับรถไปมันมีทางแยก มีทางสามแยก มีทางสี่แยก มันถึงแล้วมันเป็นวงแหวน เวลาไปแล้วมันลดทาง จากสี่เลนเป็นสองเลน จากสองเลนขยายเป็นสี่เลน นี่เวลาเราขับรถไปเหมือนกัน เวลาปฏิบัติ จิตบางวันมันก็ดี บางวันมันก็ต่อต้าน บางวันมันก็นุ่มนวล บางวันมันก็ขัดแย้ง บางวันมันเดือดเป็นไฟเลย

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ที่จิตใจของท่านชำนาญในวสี เราก็ชำนาญในวสีของเรา เห็นไหม ขับรถต้องมีสติควบคุมพวงมาลัยรถให้ดี เหยียบเบรกหรือเหยียบคันเร่งแล้วทำให้สมดุลพอดีระหว่างคนขับรถ รถ และถนนหนทาง และไฟสี่แยกจราจร สมดุลพอดีกันไป เห็นไหม

นี่พูดถึงว่า “ขอความกรุณาให้ท่านอธิบายวิธีการภาวนาพุทธโถที่ถูกต้อง”

คำว่า “ถูกต้อง” แล้วมันจะสมดุลพอดีใช่ไหม ถูกต้องแล้วมันจะลงสมาธิใช่ไหม

คนทำงานตามหน้าที่การงานเขาทำของเขาด้วยความสุจริต เขาทำของเขาด้วยความถูกต้องชอบธรรมทั้งนั้นนะ งานก็คืองาน เสร็จงานก็เสร็จงานไง แล้วถ้าทำงานแต่โดนเอกสาร เท็จ เอกสารมันไม่สมบูรณ์แบบ เราทำไปแล้วถูกต้อง เราทำถูกต้อง เอกสารมาเท็จ เอกสารมาไม่ถูกต้อง

เราทำถูกต้อง แต่จิตของเรา ก็เล็ดค้นหาความทะยานอยาก เวิร์มของสัตว์มันร้อยแปดพันเก้า ฉะนั้น ผีกัดภาวนาพยายามทำของตนให้ถูกต้องชอบธรรม แล้วจิตมันจะเป็นไปได้หรือเป็นไปไม่ได้มันก็อยู่ที่อำนาจวาสนาใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราเป็นศาสดา เป็นพระอรหันต์ เวลาท่านเทศนาว่าการอยู่ในพระไตรปิฎกใจ “เราวาสนาน้อย เพราะเราอายุแปดสิบปี”

วาสนาน้อย เป็นศาสดา เป็นพระพุทธรูปเจ้า ตรัสรู้เองโดยชอบ ท่านบอกท่านวาสนาน้อย เพราะพระศรีอริยเมตไตรยจะมาตรัสรู้ในอนาคตกาล แปดหมื่นปีกับแปดสิบปี มันสร้างมาแตกต่างกัน สร้างมามากมายมหาศาล

ไอ้เราก็เหมือนกัน วิธีการที่ถูกต้องชอบธรรม ในทฤษฎีปฏิบัติชัดเจน แต่เราทำแล้วได้ใหม่ บางวันถูกต้องชอบธรรม ทำแล้วสบายใจ บางวันถูกต้องชอบธรรม ทำแล้วมันขัดแย้งมาก ถูกต้องชอบธรรมก็เป็นแค่พิธีไง ปฏิบัติพอเป็นพิธีไง จะเอาพิธีนั้นให้มันเป็นการปฏิบัติไ

พิธีคือปฏิบัติให้ได้ เอาพิธีนั้นมาเป็นหนทางในการประพฤติปฏิบัติ จิตมันจะสงบหรือมันไม่สงบอยู่ที่อำนาจวาสนาของตน

อำนาจวาสนาของตน เห็นไหม เวลาครูบาอาจารย์ของเราเวลาไปในสถานที่ใดไป ชอบสิ่งใด ทำสิ่งใด บางองค์ชอบในที่สัจด์ บางองค์ชอบในที่หวาดเสียว บางองค์ชอบ หลวงปู่ชอบ ชอบเสือ หลวงปู่ขาวชอบช้าง วาสนาของท่านไง มันอยู่ที่วาสนา อยู่ที่ว่ากระทำมา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณตั้งแต่พระเวสสันดรไปอนาคตกาล นี่เหมือนกัน อำนาจวาสนาของเราตั้งแต่อดีตชาติทำอะไรมา มีวาสนามากน้อยแค่ไหน ถ้ามันมีอำนาจวาสนาขึ้นมามันถูกไปหมดเลย มันลงกันๆ ถ้าไม่มีอำนาจวาสนาต่อกันนะ มันขัดแย้งกันไปหมดนะ แค่เดินก็เหม็นหน้าแล้ว แค่เห็นหน้ามันก็ไม่พอใจแล้ว นั่นนะถ้ามันขัดแย้งมา

เวลาขัดแย้งมา มันอยู่ที่จิตได้สำนึก ไม่เคยรู้จักกันนะ ไม่เคยเห็นหน้ากันนะ เห็นครั้งแรก อู้ฮู! มันจะฉีกจะกัดเขานะ นี่ไง มันกรรมของสัตว์ ไง นี่เหมือนกัน อำนาจวาสนาของคน

ฉะนั้นว่า “กราบภรรณาให้ท่านอธิบายในการภาวนาที่ถูกต้อง”

แหม! ตอนนี้อยากให้บอกวิธีการที่ถูกต้องเลย แต่เวลาอดีตอนาคตที่ทำมา ทำอะไรมาก็ไม่รู้ แล้วเวลาปัจจุบันนี้ต้องให้ถูกต้องนะ ต้องทำแล้วต้องให้ได้สมความปรารถนานะ แล้วกิเลสหายากกิเลสละเอียดก็แตกต่างกัน

ฉะนั้น ผีกัดปฏิบัติ สิ่งที่มีผีกัดปฏิบัติเป็นบุญกุศลที่สูงที่สุด สูงที่สุดเพราะอะไร เพราะเราดัดแปลงหัวใจของเรา เราสร้างบุญสร้างกุศลเพื่อหัวใจของเรา ถ้ามันติดขัดขัดข้องมาสิ่งใดก็จะมาแก้ไขกันในปัจจุบันนี้ๆ

ที่นี้ในปัจจุบันนี้ สิ่งทีเวลาในปัจจุบันนี้เราทำสิ่งใดแล้วเราจะให้มันสมความปรารถนาไปทั้งสิ้น แต่ที่มาแล้ว

เวลาเขาทำเซรามิก ดินแต่ละท้องถิ่น ดินในแต่ละพื้นที่ มันต้องแสวงหาดินที่สมดุลและพอดีที่เราจะทำสินค้าชนิดใด

หัวใจ หัวใจที่มันมาจากพื้นฐาน มันมาจากที่เราสร้างเวรสร้างกรรมมา แล้วเวลาในปัจจุบันนี้มีศรัทธามีความเชื่อแล้วก็ต้องเป็นอย่างที่เราคิดเราปรารถนา มันจะเป็นไหมละ ถ้ามันเป็น มันก็เป็นอำนาจวาสนาของตน

ทางสายกลางในพระพุทธศาสนาไม่อยู่ในกามสุขัลลิกานุโยค อุตตกิลมถานุโยค ไม่ตกไปสองฝ่ายทั้งถูกและผิด ทางสายกลางในพระพุทธศาสนาสมดุลและพอดีของมัน ชัดเจนของมัน ชัดเจนมาก

เพราะกึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนึ่ง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมาประพฤติปฏิบัติของท่านแล้วเป็นสัจจะเป็นความจริงในหัวใจของท่าน จบ

ถาม : เรื่อง “ความหลงเป็นเหตุ”

กราบนมัสการหลวงพ่อ โยมใคร่ขอความกรุณาจากหลวงพ่อช่วยตอบคำถามเจ้าค่ะ เวลาที่โยมอยู่บ้านโยมจะดูทีวีและฟังเพลง รู้สึกว่าจะติดกับความบันเทิงเหล่านี้อย่างมากมาย เมื่อต้องกลับไปภาวนาที่วัด ทำให้เกิดสภาวะความขัดแย้งระหว่างสัญญาเก่าๆ กับปฏิบัติธรรม

เริ่มแรกของการกลับไปปฏิบัติยังไม่ขัดแย้งกัน แต่พอปฏิบัติไปสัก ๔-๕ วันแล้วแอบเอาโทรศัพท์ขึ้นมาดูก็รู้สึกได้ว่าใจมันสะเทือนใจ ร้องไห้มากมาย เสมือนว่าจิตใจมันต่อสู้กัน คือใจหนึ่งอยากดูโทรศัพท์ อีกใจไม่อยากดู ซึ่งในระยะแรกๆ ไม่มีสภาพแบบนี้เลย (คือดูโทรศัพท์ได้) โยมก็เลยต้องมาภาวนาให้เข้มข้นมากขึ้น แต่รู้สึกว่าภาวนาไม่ค่อยดีก็เลยต้องหาธรรมะจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์มาช่วย ซึ่งก็ได้ธรรมะจากหลวงตามาขโมยจิตใจ ก็เลสมันก็ทับลงที่จิตที่ใจ เราก็ต้องเอาธรรมะทับลงไปที่จิตที่ใจให้เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

โยมจึงมีปัญหายากจะเรียนถามหลวงพ่อกว่า

๑. การเป็นนักปฏิบัติที่ดีไม่สมควรจะต้องดูทีวีไหมเจ้าคะ

๒. การสะท้อนใจจนร้องไห้มันผิดปกติไหมเจ้าคะ

๓. ความหลงประเภทนี้ โยมควรจะแก้ไขด้วยวิธีการใดจึงจะถูกต้องเหมาะสม และควรพิจารณาธรรมเช่นใดเจ้าคะ

กราบขอบพระคุณ

ตอบ : “๑. การเป็นนักปฏิบัติที่ดีไม่สมควรจะต้องดูทีวีไหมเจ้าคะ”

อันนี้โดยข้อเท็จจริงเลย คีล ๘ คีล ๘ ห้ามดูการละเล่นฟ้อนรำ ห้ามทั้งสิ้น เพราะสิ่งนั้นมันเป็นเครื่องชักนำไปไง ถ้าคีล ๘ คีล ๘ มันเป็นขอบเขตตั้งแต่ที่คีลแล้วแหละ

ถ้าโยมอยู่บ้าน โยมจะดูทีวีจะดูของบันเทิง ดูสิ่งใดนั้นเป็นสิทธิของเรา เราเลือกของเราได้ แต่ถ้าคนที่เขาเป็นธรรมๆ นะ เขาก็ดูติดตามข่าวสารไร ข่าวสารว่าสิ่งใดมันเป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ ให้เราทันโลกไง ไม่ใช่ นักปฏิบัติแล้วมันเป็นไดโนเสาร์เต่าล้านปีไม่รู้จะไรกับโลกเลย

รู้ดียิ่งกว่าเขาอีกนะ ครูบาอาจารย์รู้ล่วงหน้าด้วย รู้ว่าเหตุอะไรจะเกิดด้วย แต่ท่านไม่พูดพูดไปมันไม่เป็นประโยชน์กับใครไร แล้วถ้าพูดไปแล้วนะ มันทำให้วัดเดือดร้อนนะ ต่อไป ใ้อโฮ! วัด คนฮือฮาเลยนะ โลกเขาชอบประเภทนั้นนะ แต่เรื่องอริยสัจ เรื่องทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ มันไม่สนใจกันเลย

ฉะนั้น เวลาสนใจๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สอนแบบนี้ สอนให้คนเท่าทันทุกข์ในหัวใจของคนแล้วแก้ไขแล้วระงับยับยั้งมัน แล้วถ้าทำลายมันได้ นั่นนะเป็นแก่นของพระพุทธศาสนา

พระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภณารื้อสัตว์ชนสัตว์ก็รื้อหัวใจของสัตว์โลก รื้อคนที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย นี่คือนิพพานของนักปฏิบัติไง ถ้าเอาจริงเอาจังขึ้นมามันกับปฏิบัติของเขาให้เป็นประโยชน์ขึ้นมา

ฉะนั้น เราอยู่ทางโลกเราต้องเท่าทันข้อมูลข่าวสาร เราเท่าทันโลก เราไม่ใช่เป็นเหยื่อกับสังคมให้ใครมาจู่จุมก เป็นไปไม่ได้

ฉลาดกับตนเองนี้แหละมันยิ่งกว่าฉลาดกับโลกอีก

ฉลาดกับตนเอง ใครมาหลอกเราไม่ได้เลย

เราว่างเปล่า ไม่มีสิ่งใดเป็นแก่นสารใด ใครพูดอะไรก็เชื่อ ใครชักจูงไปก็ไป นี่ไง กระจายตื่นตูมไป แต่ถ้ามองหายจากความเป็นกระต่ายตื่นตูมคือมีสติมีปัญญาเท่าทันตัวเราเอง นี่คือนักปฏิบัติ

ฉะนั้นว่า “๑. การเป็นนักปฏิบัติที่ดีไม่สมควรจะต้องดูทีวีหรือไม่เจ้าคะ”

มันไม่มีอยู่แล้วที่จะให้ดู จะให้ดูมันไม่มีให้ดูอยู่แล้ว แล้วถ้ามันเป็นโทรศัพท์ เดียวนี้มันเป็นสิทธิเสรีภาพของคน จะไปห้ามปราม มันเป็นเรื่องปิดกันไม่ได้ไง ข้อมูลข่าวสารปิดไม่ได้เลย เมื่อก่อนควบคุมสื่อได้ เดียวนี้สื่อนี้ โอ้โฮ! มันร้อยแปดพันเก้า ควบคุมไม่ได้หรอก ถ้าควบคุมไม่ได้มันก็ต้องมาควบคุมที่ใจเรา

ถ้าควบคุมที่ใจเรา เห็นโทษหรือยังละ นี่ร้องให้ฟูมฟายเลยนะ เห็นโทษไหม มันเป็นเรื่องที่ดีใช่ไหม เป็นของที่ดี ร้องให้ฟูมฟายทำไม แล้วสิ่งที่ร้องให้ฟูมฟายอยากดูเขา ดูแล้วได้อะไร

เพราะสิ่งนั้นมันเป็นคอนเทนต์ต่างๆ เขาต้องทำขึ้นมาแล้วเขาถึงมาออก เรื่องมันผ่านไปตั้งกี่วันแล้ว เรื่องมันผ่านไปจนเรื่องมันไม่มีเรื่องแล้วเราเพิ่งมาได้มพัดไปไม่กี่ชั่วโมง มาเห็นเข้าแล้วตื่นเต้น น้ำหูน้ำตาไหล แล้วก็แก้ไขอะไรไม่ได้เลย เป็นกระต่ายตื่นตูมไป

มีสติปัญญาเท่านี้มันก็จบ มันจบแล้ว จบเพราะปัญญาเราเท่าทัน ถ้าปัญญาไม่เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ มันเกิดผ่านไปหมดแล้ว สิ่งที่จะมาทำให้เราเห็นมันจบไปแล้ว เพราะเหตุการณ์มันเกิดขึ้นเขาถึงไปเก็บข้อมูลบันทึกเป็นข่าว

กว่าจะรู้ข่าวเมื่อก่อนสมัยล่าอาณานิคม เส้นทางการเดินทางเร็ว เหตุเกิดทวีปหนึ่ง อีก ๖ เดือนอีกทวีปหนึ่งถึงรู้ กว่าเรือจะเดินไปถึง เดียวนี้มันเกิดที่ไหน ดวงจันทร์ยังเห็นเลย ยานอวกาศลงดวงจันทร์มันยังเห็นเลย

เดี๋ยวนี้มันทันกันหมดใจ นี่ไง โลกเจริญๆ ใจ แต่กิเลสมันยิ่งใหญ่ มันเหยียบย่ำทำลายหัวใจของคน แล้วเราก็ก็นั่นแหละ คุณมันจนเป็นเหยื่อ พอมาปฏิบัติจะไประบบมันนะ ร้องให้เขยว ร้องให้พุ่มพวยเขยว

นี่พูดถึงข้อที่ ๑. ถ้าเป็นนักปฏิบัติที่ดีไม่สมควรที่จะต้องดูทีวีหรือไม่เจ้าคะ

ใช้สติใช้ปัญญาตรึกมันก็จบแล้ว เราจะเป็นคนไข้ใหม่ เป็นคน เป็นอริยทรัพย์ เป็นมนุษย์ มีสติมีปัญญา ไปเชื่อไอ้ตัวไอ้จอกเล็กๆ นะ ไอ้จอกแค่นี้แม่งหลอกเราได้ เฮ้ย! เอ็งเป็นคนอะไรวะ เอ็งให้แค่จอนี่นะบงการชีวิตมันได้ ไอ้โฮ! โง่มาก

“๒. การสะท้อนใจร้องให้มันเป็นความปกติใหม่เจ้าคะ”

ความร้องให้มันเป็นคุณนะ เป็นคุณที่ว่าเรามีสติสัมปชัญญะ เรารู้ได้ว่าเราผิด นี่มันเป็นคุณ เป็นคุณที่มันได้ทดสอบกันใจ

เวลาอยู่ที่บ้านเวลาดูแล้วมันขึ้นมานมันมีความสุขใจ เวลาจับ เราเลิก แล้วมาปฏิบัติที่วัดไม่มี เวลาเอามาดู เห็นแล้วมันสะท้อนใจ เห็นใหม่ ระหว่างความจริงกับความเท็จ ระหว่างปัจจุบันกับอดีตอนาคต ระหว่างที่เราเลือกถูกและผิด มันเผชิญหน้ากัน

ยังดี ยังสำนึกว่าถูกหรือผิด คำว่า “ถูกหรือผิด” ใจ นี่คือเหตุใจ ไฉนนี่คือเหตุ คือวิธีการ คือสิ่งที่ป้อนเข้ามาที่ใจนี้ ใจนี้เป็นธรรมชาติ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พุทธรุ แล้วจะป้อนอะไรมันเข้าไป

อยู่บ้านก็ป้อนแต่สิ่งที่เป็นความบันเทิง เป็นข่าว ไอ้โฮ! มันก็พวไปกับเขา แพบไปกับเขา สนุกไปกับเขา ครึกครื้นไปกับเขา มันก็ตื่นเต้นไปกับเขา มันก็ทุกข์โศกไปกับเขา เวลามาศึกษาปฏิบัติที่วัด ปิดหมดเลย เลิก ไม่ดู พุทโธๆ จิตอยู่หรือไม่อยู่

ถ้าจิตมันอยู่มันเห็นความแตกต่างระหว่างมีศีลกับทุศีล ระหว่างอยู่วัดกับอยู่บ้าน แล้วตัวใจนี้ตัวเป็นกลาง เป็นกลางว่าจะบ่อนอะไรให้มัน จะบ่อนสิ่งบันเทิงให้มัน มันก็สุขสบาย มันก็พอใจ มาอยู่วัดมาเข้มงวด มางดเว้นมาระงับเพื่อหัวใจของตน มันเห็นแล้ว เห็นใหม่ สิ่งนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะอะไร

พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะในปัจจุบันนี้เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงทาน ศีล ภาวนา

เรามาฝึกหัดภาวนาๆ ฝึกหัดภาวนามันมีกรอบของมัน มันมีข้อวัตรปฏิบัติของมัน เวลาทำข้อวัตรปฏิบัติขึ้นไปนะ ต้องทำอย่างนี้

แล้วระลึกถึงเวลาอยู่บ้านละ ระหว่างอยู่บ้านปล่อยปละละเลยให้มันไปตามกระแสโลก เวลามาอยู่วัด มันเป็นธรรม ระหว่างกิเลสกับธรรมมันปะทะกัน ร้องให้เลย กูจะอยู่ตรงไหนดีวะ ระหว่างบ้านกับวัดจะไปไหนดี หันรีหันขวางเลย ร้องให้เซียว ร้องให้ น้ำตาอย่างนี้น้ำตาของกิเลส

แต่เวลาหลงตาพระมหาบัวท่านสิ้นกิเลส น้ำตาไหลพร่างพรู น้ำตาที่ชำระภพชาติมีค่า

น้ำตาที่เกิดมาแล้วร่ำให้อยู่เนืองๆกับน้ำทะเลเลย มันไม่มีค่า มันเป็นเรื่องของวัฏฏะ ฉะนั้น “การสะเทือนใจร้องไห้มันผิดปกติใหม่เจ้าคะ”

ดี ยังระลึกได้ ลองถ้ามันไม่ผิดปกติสิ สะบัดกันเลย กลับบ้านดีกว่า นอนห้องแอร์สบาย ไปอยู่วัดยุ่งกั๊ตแทบตาย

ระหว่างบ้านกับวัดให้พิจารณาเพื่อเป็นธรรม ถ้าใจมันเป็นธรรมมันเห็นแล้วมันเข้าใจได้ ถ้าใจเป็นโลกมันก็สะบัดกันกลับบ้าน อยู่บ้านดีกว่า ไปทรมานเกือบตาย

แต่ถ้าใจมันเป็นธรรมนะ อยู่บ้าน สัตว์โลกทั้งวัฏฏะนี้ก็เวียนว่ายตายเกิดอย่างนี้ เกิดมาทับถมตายซ้อนกันทับกัน จิตดวงเดียวเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะเกิดมานั่งกองกระดูกของตน เกิดมานั่งทับซากศพของตนที่เคยเกิดภพชาติต่างๆ มันสะเทือนใจ เห็นใหม่

มีสติมีปัญหา ถ้ามันคิดของมันไป ใจมันเป็นประเสริฐ ใจมันคิดได้มันก็แสวงหาของมันนี่ไง คนมีบุญและมีบาป นี่พูดถึงว่าถ้ามันเป็นสัจจะเป็นความจริงใจ จบ

“๓. ความหลงประเภทนี้ โยมควรจะแก้ไขด้วยวิธีการใดเจ้าคะจึงจะเหมาะสม หรือพิจารณาธรรมข้อใดเจ้าคะ”

มีสติแล้วก็พิจารณาของเรา ถ้ามีสติพิจารณาของเรามันก็จบไป แล้วก็จบ

ถาม : เรื่อง “ดูความว่างของจิตเดิมแท้”

การเดินมรรคขั้นบรรลुพระอรหันต์ มีผู้สอนธรรมสอนให้ดูสภาวะของจิตเดิมแท้ (ข้าเลื่องดู) ดูให้เห็นความนิ่งโล่งว่างโดยไม่ต้องดูไตรลักษณ์หรือต้นเหตุปัจจัยสมุปบาท

มีเพื่อนบางคนเดินมรรคแบบนี้แล้วบอก สภาวะจิตระเบิด ไร้ตัวตน เป็นพระอรหันต์แล้ว แต่กิเลสหายบละเอียดยและอวิชชา เช่น ความเห็นแก่ตัวยังมีอยู่ (ผู้สอนมรรคบอกว่า อวิชชามันหวัระเบิดแล้ว ไม่มีเชื้อเกิด ให้มาทบทวนกิเลสเอา มาขัดเกลาเอาตามหลัง แต่รับรองไม่ต้องเกิดแล้วถ้าสิ้นอายุขัย) คือมีความลังเลสงสัยว่า มรรคแบบนี้เป็นทางเดินตามพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้าหรือพ่อแม่ครูบาอาจารย์หรือไม่คะ

เนื่องจากได้รับการรับรู้มาว่า ผู้ปฏิบัติธรรมหลายๆ คนเดินเส้นทางนี้แล้วผลคือจิตระเบิด จิตระเบิดกันแต่จิตไม่จำถึงสามแดนโลกธาตุแบบหลวงตาพระมหาบัวเมื่อก่อนบรรลุธรรมขั้นสุดท้าย (มีความห่วงใยเพื่อนผู้ปฏิบัติว่าจะหลงทางหรือไม่) กราบเมตตาหลวงพ่อช่วยชี้แนะด้วยเจ้าคะ

ตอบ : ตะลุมอีกแล้วนะ มันเป็นเรื่องไร้สาระ

สุภัททะ สุภัททะไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไ้ว่า ศาสนาไหนก็ดี ศาสนาไหนก็ประเสริฐไง ตอนที่ยังองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า “สุกัททะ เธออย่าถามให้มากไปเลย ศาสนาไหน ไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล” ฉะนั้น ให้พระอานนท์บวชให้แล้วเทศนาว่าการอบรมบ่มเพาะจน คือนั้นสุกัททะเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาเลย

ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล การปฏิบัติไม่มีมรรคไม่มีผล ใช้นี้บอกว่า ไม่ต้องปฏิบัติ แค่เห็นไตรลักษณ์ ไม่ต้องไปปฏิบัติตามอริยสัจ

ใช้นี้มันนอกศาสนาเลยนะเนี่ย การเดินมรรคของพระอรหันต์สิ่งที่ว่า ให้ดูนี้ดูว่าง ให้ ชำเลียงดู

ดูตรงๆ มันยังไม่เห็นนะ ให้ชำเลียงดู ตั้งใจปฏิบัติเกือบตายมันยังไม่รู้ไม่เห็นเลย แล้วนี่ แค่ชำเลียงดู ปฏิบัติตรงๆ มันยังหลงนะ แล้วชำเลียงมันจะไปไหน มันก็ออกทะเลนะสิ

เวลาว่า ไม่ต้องมีไตรลักษณ์ด้วย เวลาประพฤติปฏิบัติไปนะ จิตมันเกิดระเบิด ไร้ตัวตน เป็นพระอรหันต์แล้ว

อีโอดี ใช้นี้หน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิด ใช้นี้หน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิดเป็นอาจารย์พระอรหันต์

ไอ้ของเราอยู่บ้านนะ เวลาทำครัว แก๊สปิดไม่สนิทนะ เวลาระเบิด ระเบิดหมดเลย เวลา เครื่องใช้ไฟฟ้าใช้มันจนเก่าแก่ ไม่รู้จักแก้ไขรักษา ไฟฟ้าลัดวงจร เวลาไฟฟ้าลัดวงจรมันเผาไหม้ หมดนะ บ้านเรือนเท่าไร ทรัพย์สินหามาเก็บไว้ในบ้าน มันลัดวงจร มันเผาหมดนะ

เวลากิเลสมันลัดวงจร เวลามันไม่เข้าสู่อริยสัจ ไม่เข้าสู่ความจริง เอาความจริงมาจากไหน

นี่จิตระเบิดเลย นอนหลับตื่นขึ้นมาระเบิดตูม

ต้องแจ้งหน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิดเข้าตรวจสอบ ตายก็คน บาดเจ็บเท่าไร ทรัพย์สินเสียหาย ไหม แล้วสิ่งใดที่เกิดขึ้นมันเกี่ยวอะไรกับการปฏิบัติ มันเกี่ยวอะไรกับกิเลส มันมีอยู่ใน พระพุทธศาสนาหรือไม่ มันไม่เห็นมี แล้วไปเชื่อได้อย่างไร

อ้าว! สิทธิมนุษยชนจะเลือกนับถืออะไรก็ได้ มันเป็นวาสนาของผู้เชื่อผู้ฟังไง พวกเหยื่อไ้
ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักล่า นักล่าทั้งหลายก็อ้างพระพุทธศาสนา แล้ว
พระพุทธศาสนาสอนอะไร

ที่มันเจ็บปวดก็ไม่ต้องดูไตรลักษณ์นี้ พระไตรลักษณ์ ลักษณะไง ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์
ดับ นิโรธดับทุกข์ ขณะมันไม่มี ไม่ต้องดูมัน ไม่ต้องไปเห็นมัน มันระเบิดตูม

เวลาพ่นน้ำเสียเวลาถ้ามันหมักหมมขึ้นมา ไข่แก๊สไข่เน่ามันก็จะระเบิดตูม ไม่ต้องทำอะไร
หรรอก ของเสียของเน่ามันไปหมักหมมกันเกิดแก๊สมันก็จะระเบิด

ระเบิดอะไร มันเป็นเรื่องไร้สาระ

ถ้ามันเป็นเรื่องความเชื่อมันก็เป็นเรื่องของเขา เรื่องความเชื่อ คนมักง่าย ที่ไหนมีศรัทธา
ที่นั่นมีเหยื่อ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักล่า ไข่พวกนักล่ามันสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว แล้วไม่มี
ตัวตน แล้วรับประกันว่ามันไม่กลับมาเกิด

ตายไปแล้วค่อยรับประกันไง นี่ไง ประกันที่มีปัญหา โควิดยังไม่จ่ายเขาเลย ไข่นี้
รับประกันเลย ตายไปแล้วไม่เกิด

อ้าว! ก็ตายไปแล้วใครจะไปเช็คล่ะ จะเอาผู้ตรวจสอบที่ไหน คนตายไปแล้ว ยืนยัน
อย่างไรว่าไข่นี้เกิดหรือไม่เกิด ก็มันตาย มันต้องพิสูจน์ได้สิ

พูดอะไรก็แล้วแต่นะเป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ แล้วไม่ต้องพิสูจน์ เพราะมันระเบิดแล้ว มัน
เป็นพระอรหันต์แล้ว แล้วค่อยไปแก้เอากิเลสหยาบๆ

ไอ้โฮ! เวิร์กกรรม หน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิดนะ เป็นผู้ตรวจสอบ เป็นผู้ควบคุมเลยละ ของเรา
มันไม่ใช่ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ มันทุกข์จริงๆ นะ เหตุมันอยู่ที่ไหน ระเบิด
อะไรระเบิด

แก๊สไข่เน่า น้ำเสีย สิ่งของเสียมันหมักหมมกันมันก็ระเบิด มันระเบิดด้วยตัวมันเองด้วย พอระเบิดตูมเลยละ เกิดจากแก๊สที่ของเสียมันหมักหมมกัน หมักหมมจนสะสมถึงกำลังมันก็ระเบิด แค่นั้นนะ แค่นั้นนะ แค่นั้นเป็นพระอรหันต์

เวลาแก๊สไข่เน่าระเบิด ใครเป็นพระอรหันต์วะ เออ! เวลาแก๊สไข่เน่ามันระเบิด ใครเป็นพระอรหันต์ อวภาคเป็นไซ้ใหม่ โลกนี้เป็นไซ้ใหม่ เพราะแก๊สไข่เน่ามันระเบิด แล้วก็ไปแก้ไขเอากิเลสหยาบๆ ค่อยไปแก้ไขเอาที่หลัง เพราะมันไม่มีเชื้อแล้ว เพราะอวิชชามันระเบิดแล้ว

สร้างมุกกันขึ้นมา ใครคิดมุกอะไรก็เอามาเสนอในท้องตลาด ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักล่า แล้วล่าได้แล้ว แล้วสัตว์โลกละ

มันน่าเศร้า มันน่าเศร้า ชีวิตของคนใจ

เอาหัวใจของเราไว้ในใจของเรา นี่ กาลามสูตร ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อเด็ดขาด

เขาบอกเลยนะ มันเป็นห่วงงี้ เป็นห่วงว่ามีนักปฏิบัติหลายคนไปปฏิบัติแล้วจิตระเบิดระเบิดแล้วมันไม่เหมือนหลวงตา

หลวงตาระเบิดที่ไหน เวลาปฏิบัติขั้นแรกสู้กับเวทนาเกือบเป็นเกือบตาย ไปหาหลวงปู่มันไ้ เวลามันชนะใจ ชันท์ ๕ ไม่ใช่เรา เราไม่ใช่ชันท์ ๕ ชันท์ ๕ ไม่ใช่ทุกข์ ทุกข์ก็ไม่ใช่ชันท์ ๕ เวลาสักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สิ้นพตปราคามันขาดไป หลวงปู่มันว่า “เออ! มันต้องอย่างนี้สิวะ”

เวลาพิจารณานั่งตลอดรุ่ง ระหว่างธาตุ ๔ เวลามันละลายไป นี่เป็นไตรลักษณ์

ไม่ต้องไปดูมัน เพราะเอ็งไม่เคยเห็น เอ็งไม่รู้มัน เอ็งทำไม่ได้งี้

เวลามันขาด กามราคะปฏิบัติอ่อนลง เวลาเป็นอสุภะงี้ อสุภะเป็นไตรลักษณ์งี้ เวลาไตรลักษณ์มันพิจารณาของมันไป มันเป็นมหาสติ มหาปัญญางี้ เวลามันขาด โลกนี้ราบหมด เวลาอสุภะขาด กามราคะปฏิบัติจบเลย แล้วอวิชชาอยู่ไหน

นี่งี้ อวิชชามันระเบิดตูมเลย แก๊สไข่เน่าระเบิดเลย แล้วเขียนชื่ออวิชชาไปแปะไว้ที่แก๊สไข่เน่า แก๊สไข่เน่าเขียนชื่อเลย ‘อวิชชา’ ระเบิดตูม! เป็นพระอรหันต์เลย

โ้ย! มันเป็นเรื่องที่ไร้สาระสุดๆ ไม่ใช่เรื่องไร้สาระธรรมดาเนะ มันเป็นเรื่องไร้สาระที่สุดๆ แล้วมนุษย์เป็นเหยื่อ ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักล่า

เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรม ๑๐๓.๒๕ ก็ยังอยู่ ๑๐๓.๒๕ เทศน์ทุกคืนเลย แล้วคำเทศน์กับการปฏิบัติของเรามันเข้ากันได้ไหม

เวลาคำเทศน์กับปฏิบัติเนะ ถ้าเราปฏิบัติได้เหตุได้ผลกับคำเทศน์นั้น สาธุ กราบแล้ว กราบเล่าๆ ถ้ามันสะท้อนใจจนน้ำตาไหลเนะ นี่แหละอย่างนี้เป็นธรรม แต่ถ้าเราฟัง ๑๐๓.๒๕ แต่เราปฏิบัติยังไม่ถึง เราก็มีวิวิจิตร สัตว์พตปรามาส เรามีนิรวณธรรม กิเลสหยาบๆ ใจ

เวลาแก้ไขเนาะระเบิดตูม อวิชชาระเบิดตูม สิ้นกิเลสแล้ว แล้วก็ไปแก้เอากิเลสหยาบๆ

นิรวณธรรม ใ้เรื่องความลังเล ความสงสัย เขาทำพื้นฐานเขาตั้งแต่ต้น ถ้ายังมีนิรวณธรรม ทำสมาธิไม่ได้

รูป รส กลิ่น เสียงเป็นปวงของมาร เป็นพวงดอกไม้แห่งมาร ก็นิรวณธรรม & นี่แหละ ง่วงเหงาหาวนอน นี่ไง ลังเลสงสัย ลูบๆ คลำๆ นิรวณธรรมไง เขากำจัดนิรวณธรรม จิตถึงตั้งมั่น จิตถึงมีกำลัง จิตถึงเริ่มออกฝึกหัดใช้ปัญญา แล้วใช้ปัญญาเป็นภาวนามยปัญญา

ไม่ใช่อวิชชาระเบิดตูม กิเลสตายหมด เป็นพระอรหันต์เลย หันไปหาเหยื่อ หลอกหลงเหยื่อ พยายามชวนขวายล้วงกระเป๋ายเหยื่อ แล้วเอานิพพานไป เออรหันต์ไป เอาผลประโยชน์มา

เศร้า เศร้าเพราะว่า ครูบาอาจารย์ กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญขึ้นมาด้วยหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาพระมหาบัวท่านยืนยันว่า หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเป็นโรงงานผลิตพระอรหันต์

พระอรหันต์แต่ละองค์ฝึกหัดปฏิบัติมา ธรรมะอยู่ปากตาย เอาความเป็นความตายที่กิเลสมันหวงแหนเข้าไปเผชิญหน้ากับมัน แล้วเห็นตามเป็นจริงมันसारอก มันคายมันขาด มันตาย ยถาภูตัง เกิดญาณทัสสนะ เกิดความเห็นที่ถูกต้องชอบธรรม การกระทำที่เป็นธรรมๆ มีอยู่

แต่การกระทำ การกระทำของกิเลสค้นหาความทะยานอยากของมาร ของโลก ของความ
ประพัตติแบบเหลวไหลมันเป็นเรื่องโลก เพราะอะไร

เพราะคนที่ปฏิบัติอยากมักง่าย อยากปฏิบัติง่ายๆ อยากได้ผล อยากให้คนเชิดชู แล้วเขาก็สร้างกลุ่มสร้างก้อนขึ้นมาเชิดชูกันเป็นอุปาทานหมู่ ระเบิดตูม เป็นพระอรหันต์เลย แล้วค่อยไปแก้
กิเลสหยาบๆ

หน่วยบรรเทาสาธารณภัย หน่วยบรรเทาภัยเขาเป็นการยืนยันว่าใครเป็นพระอรหันต์หรือไม่
เป็นพระอรหันต์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์หายไปไหน รัตนตรัยของเราหายไปไหน สัจจะ
ความจริงในพระพุทธศาสนาหายไปไหน

ให้หน่วยไอดีมันเป็นคนคอยขึ้นบอกว่า ใครระเบิดตูม ระเบิดด้วยความชอบธรรม ไม่ใช่การ
ก่อการร้าย ถ้าเป็นการก่อการดี ก่อการดีคือระเบิดตูม เสร้า เอวัง